

Bruksela, 2 grudnia 2019 r.
(OR. en)

14745/19

ENFOPOL 526

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	2 grudnia 2019 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	14138/19
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie współpracy Europolu z podmiotami prywatnymi – Konkluzje Rady (2 grudnia 2019 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie współpracy Europolu z podmiotami prywatnymi, przyjęte przez Radę na jej 3735. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 2 grudnia 2019 r.

Konkluzje Rady w sprawie współpracy Europolu z podmiotami prywatnymi

UWZGLĘDNIAJĄC Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 87 i 88 dotyczące współpracy policyjnej i zadań Europolu, oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol);

ODNOTOWUJĄC, że w myśl tych instrumentów Europol ma wspierać i wzmacniać działania oraz wzajemną współpracę policyjnych organów i innych organów ścigania państw członkowskich w zakresie zapobiegania poważnej przestępczości i jej zwalczania; w związku z tym Europol powinien wzmocnić swoją rolę unijnego centrum wymiany informacji kryminalnych w zakresie przewidzianym w Traktacie;

BIORĄC POD UWAGĘ coraz szybszy rozwój nowoczesnych technologii i wynikający stąd wzrost liczby poważnych przestępstw popełnianych w internecie, w sieci *dark web* lub z pomocą tych technologii;

ŚWIADOMA, że Europol może skuteczniej odgrywać swoją rolę zapisaną w powyższych instrumentach, jeśli będzie w stanie szybko gromadzić i przetwarzać dane dostępne w dzisiejszym szybko zmieniającym się środowisku online, w tym dane, o które zwrócił się i które uzyskał bezpośrednio od podmiotów prywatnych, nie naruszając spoczywającego na Europolu obowiązku powiadomienia odpowiednich właściwych organów państw członkowskich, gdy tylko zostaną one zidentyfikowane;

UZNAJĄC, że podmioty prywatne odgrywają rosnącą rolę w zapobieganiu przestępczości wykorzystującej cyberprzestrzeń i zwalczaniu tego zjawiska, gdyż często są w posiadaniu znacznych ilości danych osobowych istotnych z punktu widzenia operacji organów ścigania, a zatem że podmioty te potrzebują pewności prawa, jeśli mają przekazywać dane osobowe Europolowi;

PODKREŚLAJĄC, że obecne ramy ustawodawcze, zwłaszcza art. 17 i 26 rozporządzenia (UE) 2016/794, ograniczają możliwości Europolu w zakresie przetwarzania danych uzyskanych od podmiotów prywatnych co do ich treści, gdyż artykuły te wymagają, by dane te zostały wcześniej przekazane innymi kanałami¹, co może spowodować znaczne opóźnienia i ostatecznie sprawić, że takie dane staną się już nieaktualne lub bez znaczenia dla danego dochodzenia lub danej analizy;

DODAJĄC w tym względzie, że obecne ramy ustawodawcze mogą również spowodować całkowitą utratę istotnych informacji, na przykład w przypadku, gdy państwo członkowskie uzna dane uzyskane od podmiotu prywatnego za nieistotne i w związku z tym ani nie rozpocznie własnego dochodzenia, ani nie stwierdzi, że istnieje powód, by przekazać te dane Europolowi, podczas gdy Europol być może byłby w stanie ustalić, zgodnie ze swoim mandatem, istnienie powiązania z jednym państwem członkowskim lub większą ich liczbą, gdyby te dane zostały mu przekazane bezpośrednio przez ten podmiot prywatny;

PRZYPOMINAJĄC, że na podstawie niedawnych dyskusji na temat możliwych sposobów rozwiązania problemu tych ograniczeń, które to dyskusje miały miejsce na posiedzeniach Grupy Roboczej ds. Egzekwowania Prawa w dniach 11 lipca² i 16 września³ 2019 r., państwa członkowskie uznały potrzeby operacyjne i wyraziły poparcie dla zapewnienia Europolowi narzędzi, które są mu niezbędne do wypełniania jego zadań;

PAMIĘTAJĄC jednak, że każdy mechanizm zarządzania bezpośrednim przekazywaniem Europolowi danych przez podmioty prywatne powinien opierać się na procedurze przewidującej zgodę państw członkowskich, która mogłaby przybrać formę zaproponowanego przez Europol wykazu podmiotów prywatnych, od których Europol musiałby otrzymywać dane osobowe; Wykaz ten byłby sporządzany cyklicznie przez zarząd Europolu reprezentujący organy krajowe;

¹ Czyli przekazane przez jednostkę krajową lub punkt kontaktowy w państwie trzecim lub organizację międzynarodową, jak szczegółowo określono w art. 26 ust. 1 lit. a)–c) rozporządzenia o Europolu.

² Dok. 10494/19.

³ Dok. 11832/19.

ROZUMIEJĄC, że każdy taki mechanizm powinien być także dobrowolny i w pełni zgodny z prawami podstawowymi i mającym zastosowanie ustawodawstwem, w szczególności z rozporządzeniem (UE) 2016/679 (ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych), które, zwłaszcza w odniesieniu do ochrony danych osobowych, powinno także zapewniać odpowiednią podstawę prawną przekazywania Europolowi danych osobowych przez podmioty prywatne, jednocześnie utrzymując wspierającą rolę Europolu zgodnie ze wspomnianym ustawodawstwem; oraz

UWZGLĘDNIAJĄC fakt, że obecny system protokołów ustaleń mających regulować strategiczną współpracę z podmiotami prywatnymi może wymagać zmiany, by wprowadzić lepiej zdefiniowane ramy bezpośredniej wymiany danych osobowych, w tym zapewnić silniejszą pozycję zarządowi Europolu;

PODKREŚLAJĄC, że każde państwo członkowskie, którego dotyczą dane przekazywane do Europolu przez podmiot prywatny, musi zostać o tym niezwłocznie poinformowane przez swoją jednostkę krajową Europolu;

PRZYPOMINAJĄC, że podmioty prywatne wyrażające zgodę na przekazywanie danych Europolowi są podmiotami niepaństwowymi, a zatem nie powinny oczekiwać żadnych informacji zwrotnych na temat wykorzystania tych danych czy też możliwości nałożenia ograniczeń w odniesieniu do danych, które przekazały,

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

- uznaje, że Europol pilnie potrzebuje możliwości zwracania się do podmiotów prywatnych o dane i ich otrzymywania od nich, przy jednoczesnym poszanowaniu wspierającej roli Europolu względem działań podejmowanych przez właściwe organy państw członkowskich;
- zgadza się, że należy kontynuować refleksję nad możliwymi sposobami takiego przekazywania na wszystkich odpowiednich szczeblach, przy założeniu, że przestrzegane będą wspomniane powyżej prawa podstawowe takie jak ochrona danych osobowych oraz zasady dotyczące wyrażania zgody przez państwa członkowskie, dobrowolności przekazywania oraz braku informacji zwrotnych;
- zgadza się, że w przyszłych dyskusjach nad możliwością uzyskiwania przez Europol danych osobowych od podmiotów prywatnych należy wziąć pod uwagę opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych;
- apeluje do KOMISJI, aby:
 - uwzględniła niniejsze konkluzje Rady w ramach swojego przeglądu wykonywania rozporządzenia (UE) 2016/794, gdy będzie analizować, jak w praktyce przebiega bezpośrednie wymienianie danych osobowych z podmiotami prywatnymi;
 - rozważyła dostosowanie w razie potrzeby harmonogramu powyższego przeglądu, zwłaszcza w świetle tego, że ściganie przestępstw w Europie musi uwzględniać trwający rozwój technologiczny.